

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 453: 26 נובמבר, 2025
Issue 453: November 26, 2025

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
The Bi-Weekly Professional Magazine of Afik & Co, Attorneys and Notary

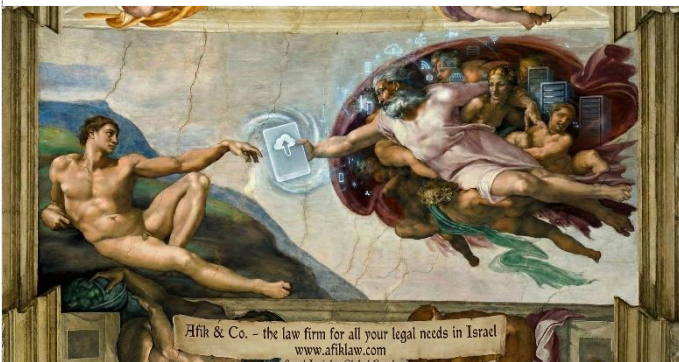
החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609, פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

Afik & Co. conmemora el nacimiento de la leyenda del fútbol uruguayo Héctor Pedro Scarone Berreta (26 de noviembre de 1898 - 4 de abril de 1967), tricampeón mundial (1924, 1927, 1930) y conocido como "El Mago."
אפיק ושות' מציינים את יום הולדתו של אגדת הכדורגל האורוגוואית, הקטור פדרו סקארונה ברטה (26 נובמבר, 1898 - 04 אפריל, 1967) – אלוף עולם שלוש פעמים (1924, 1927, 1930) והידוע בכינוי "אל מאגו" ("הקוסם").

Afik & Co. marks the date of birth of Uruguayan football legend Héctor Pedro Scarone Berreta (26 November 1898 - 04 April 1967) - three times world champion (1924, 1927, 1930) and known as El Mago ("the Magician").

1. למי יש בעלות בענן? / עו"ד עדי מרכוס

Who owns the cloud? / Adi Marcudus, Adv.

מאמר בנושא זכויות קניין רוחני בעת התקשרות בין ספק שירותי SaaS בענן לבין לקוח וחשיבות הניסוח המדויק של הסכמי ההתקשרות באמצעות עורך דין בעל מומחיות בתחום. את המאמר כתבה עו"ד עדי מרכוס ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a453>

An article regarding intellectual property rights in engagements between cloud-based SaaS providers and clients, and the importance of precise agreement drafting by a lawyer specializing in the field. The article was written by Adv. Adi Marcus of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a453>

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. ספק המפסיק התקשרות עם מפיץ כיוון שסירב לדרישתו לתיאום מחירים מפר הסכם שלום ירושלים: דרישת ספק ממפיץ למחיר מינימום מהווה הסדר כובל; הפסקת אספקה ללא הודעה מוקדמת מהווה הפרת חוזה. לקריאה נוספת: <https://www.afiklaw.com/updates/18923>

A supplier who terminates an engagement with a distributor because the distributor refused its demand for price coordination breaches an agreement. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/18924>

ב. חברה רשאית שלא לקיים אסיפה שנתית ולמנות רואה חשבון מבקר לתקופה שלא תעלה על 3 שנים מחוזי חיפה: חברה פרטית יכולה לקבוע בתקנון שלה כי אין חובה לכנס אסיפת בעלי מניות שנתית אלא ככול שהדבר נדרש לצורך אישור הרו"ח המבקר של החברה או לבקשת מי מבעלי המניות. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/18925>

A company may avoid holding an annual meeting and appoint an auditor for a period not exceeding 3 years Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/18926>

ג. שותף המבטל הסכם שותפות בחוסר תום לב עלול לשלם פיצוי בגין אובדן רווח יזמי השלום קריות: שותף אינו רשאי לסכל את תחילת פעילותה של השותפות ולהתנער מהתחייבויותיו בחוסר תום לב.. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18927
A partner who terminates a partnership agreement in bad faith may be obligated to pay compensation for loss of entrepreneurial profit. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18928
ד. נאמן בהקדש ציבורי אינו רשאי לעקוף את מגבלת השכר באמצעות קבלתו מנכס של ההקדש בשרשור העליון: נאמן אינו זכאי לשכר בעד מילוי תפקידיו, ובנוסף, אסור לנאמן להפיק ריווח או טובת הנאה אחרת מנכסי הנאמנות. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18929
A trustee of a public trust may not circumvent the salary limit by receiving it from an asset indirectly held by the trust. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18930
ה. ניסיון קודם רע עלול להביא לפסילת ההצעה במכרז מינהלי חיפה: התערבות בשיקול הדעת המקצועי של ועדת המכרזים תיעשה רק במקרים חריגים וכל עוד ההחלטה אינה חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18931
A negative past record may result in the disqualification of a tender bid. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18932
ו. המשטרה נעדרת סמכות לעריכת חיפוש מוסכם בחומר מחשב בהעדר צו שיפוטי העליון: חיפוש בחומר מחשב מביא לפגיעה קשה ביותר בזכות פרטיות, הן של החשוד, הן של צדדים שלישיים ולכן לא די בהסכמת החשוד לחיפוש. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18933
The police lacks authority to conduct a consensual search of computer material in the absence of a judicial warrant. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18934
ז. זכאות למע"מ בשיעור אפס אינה נקבעת על פי החלטת נותני השירותים אלא לפי התנאים שבחוק מחוזי ת"א: על שירותי אשפוז של תייר בבית חולים רשום ושירותים נוספים אגב אשפוז כאמור, יחול מס ערך מוסף בשיעור אפס אחוז, קרי, שנותן השירות אינו מחוייב במס עסקאות אך רשאי לקזז מס תשומות. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18935
Eligibility for zero VAT is not determined by the decision of the service providers, but by the conditions stipulated in the law. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18936
ח. היקף ההגנה על הפרטיות במרחב ציבורי תלויה בנסיבות ובמידת הציפייה של אדם לפרטיות באותו מקום מחוזי חיפה: הזכות לפרטיות אינה "נעלמת" כליל במרחב הציבורי, אלא נבחנת באופן יחסי, כאשר קיימים מקומות פרטיים מובהקים, ומנגד - קיימים מרחבים ציבוריים פתוחים לחלוטין, בהם הציפייה לפרטיות מוחלשת. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18937
The extent of privacy protection in a public place depends on the circumstances and the degree of a person's expectation of privacy in that place. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18938
ט. גם אם צוואה מבטאת את רצונו החופשי של המצב אין זה אומר שהמצווה בהכרח היה כשיר לעורכה משפחה נוף הגליל: צוואה שנעשתה בשעה שהמצווה לא ידע להבחין בטיבה – בטלה; גם אם המצווה הביע רצון חופשי יש לבחון את הבנתו בעת עריכת הצוואה. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18939
Even if a will expresses the free will of the testator it does not mean that the testator was necessarily qualified to make it. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18940
י. זכויות בנחלה של אגודה חקלאית הן זכויות ברשות והן אינן נחשבות חלק מעיזבון משפחה קריית שמונה: הזכות שמקבל "בן הממשיך", הינה התחייבות בלתי חוזרת של הוריו, ובכפוף לאישור המתנה על ידי המוסדות המיישבים, יקבל "הבן הממשיך", לאחר פטירתם, את זכות השימוש בנחלה והפוך לברשות במקומם. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18941
Rights in the estate of an agricultural association are rights subject to permission and are not considered part of an estate. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18942
אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. למאגר פרסומים קודמים: http://www.afiklaw.com
Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have. For previous Afik News publication see http://www.afiklaw.com

Who owns the cloud? / Adi Marcudus, Adv.

מאמר בנושא זכויות קניין רוחני בעת התקשרות בין ספק שירותי SaaS בענן לבין לקוח וחשיבות הניסוח המדויק של הסכמי ההתקשרות באמצעות עורך דין בעל מומחיות בתחום. את המאמר כתבה עו"ד עדי מרכוס ממשרד אפיק ושות'. עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים BOKS International (www.boks-international.com) ומתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטים אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיזוג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום המחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנלר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. את המאמר ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a453>

An article regarding intellectual property rights in engagements between cloud-based SaaS providers and clients, and the importance of precise agreement drafting by a lawyer specializing in the field. The article was written by Adv. Adi Marcus of Afik & Co. **Adi Marcus, Adv.** is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com) and who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a453>

Legal Updates

א. ספק המפסיק התקשרות עם מפיץ כיוון שסירב לדרישתו לתיאום מחירים מפר הסכם

ת"א 5433-01-18 סופר לנג - לגנן ולחקלאי בע"מ נ' אמגזית פ.ק. בע"מ, 31.10.2025, בית משפט השלום בירושלים, כב' השופט איתן כהן

משווק מוצרי גז, המוכר מוצרים למספר מפיצים, דרש מבעלת חנות, עימו עבד 15 שנה, שלא לפרסם מוצרים במחיר הנמוך מהמחיר שהוא קבע. לאחר שבעלת החנות התנגדה לדרישה בטענה כי מדובר בהסדר כובל אסור, הפסיק לספק לה סחורה ללא הודעה מוקדמת.

בית המשפט קבע שהמשווק יפצה את החנות. הפסקת אספקה ללא הודעה מוקדמת מהווה הפרת חוזה. דרישה לפרסום מחיר מינימום מהווה הסדר כובל האסור לפי חוק התחרות. הסדר כובל הינו הסדר בין מנהלי עסקים שלפיו אחד הצדדים מגביל את עצמו באופן העלול למנוע או להפחית את התחרות. הסדר שבו הכבילה נוגעת למחיר שידרש יחשב כהסדר כובל. כאן, המשווק הפסיק התקשרות ארוכת השנים, ללא כל הודעת מוקדמת, כיוון שבעלת החנות סירבה לשתף פעולה עם מחיר המינימום שקבע. ההסדר המוצע הינו בין בני אדם המנהלים עסקים שמיועד להגביל את החנות ועלול לפגוע בתחרות בין שאר המפיצים של המשווק. לפיכך, המשווק יפצה את החנות.

A supplier who terminates an engagement with a distributor because the distributor refused its demand for price coordination breaches an agreement

A gas products marketer, which sells products to several distributors, demanded that a store owner, with whom it had worked for 15 years, not advertise products at a price lower than the price it set. After the store owner objected to the demand, contending it is a forbidden restrictive arrangement, the distributor stopped supplying its goods without prior notice.

The Court found that the distributor must compensate the store. Termination of supply without prior notice constitutes a breach of contract. A demand to advertise a minimum price constitutes a restrictive arrangement forbidden under the Competition Law. A restrictive arrangement is an arrangement between businesses whereby one of the parties restricts itself in a manner that may prevent or reduce competition. An arrangement where the restriction concerns the price to be charged will be considered a restrictive arrangement. Here, the distributor terminated a long-standing relationship, without any prior notice, because the store refused to cooperate with the minimum price it set. The proposed arrangement is between businesses, is intended to restrict the store, and is likely to harm competition among the distributor's other marketers. Therefore, the distributor must compensate the store

ב. חברה רשאית שלא לקיים אסיפה שנתית ולמנות רואה חשבון מבקר לתקופה שלא תעלה על 3 שנים	ב.
תא (ח"י) 43957-11-23 מזל טוב שיווק מותגים 2020 בע"מ נ' יעקב חן, 15.10.2025, המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה, כב' השופט מוחמד עלי	
בעל מניות דרש למנות לחברה רואה חשבון מבקר בלתי תלוי בטענה שרואה החשבון המבקר הקיים נמצא בניגוד עניינים מכיוון שהוא מוסמך לדווח במספר חברות של אחד מבעלי המניות ובמינויו נפלו פגמים. בית המשפט קבע, כי רואה החשבון המבקר של החברה מונה כדין ואינו נמצא בניגוד עניינים. בהתאם לחוק החברות, חברה נדרשת למנות רואה חשבון ולכנס אסיפה שנתית כל שנה, או לכל היותר כל 15 חודשים, אלא אם תקנון החברה קובע, כי החברה לא נדרשת לכנס אסיפה שנתית אלא לצורך מינוי רואה חשבון מבקר ובמקרה כזה לא ניתן למנות רואה חשבון לתקופה העולה על 3 שנים ללא מינוי מחדש באסיפה. רואה החשבון נדרש להיות בלתי תלוי בחברה, ולא לעסוק בעיסוק אחר שעשוי ליצור לו ניגוד עניינים עם תפקידו בחברה. כאן, רואה החשבון מונה על ידי בעלי המניות יחדיו עם הקמת החברה ולפני שנתגלע הסכסוך ביניהם ותקנון החברה מכיל סעיפים המבהירים כי מינויו הוא לתקופה של 3 שנים כך שהמינוי בתוקף. בנוסף, העובדה שרואה החשבון מונה כמוסמך לדווח במספר חברות אחרות של אחד מבעלי המניות אינה מלמדת כשלעצמה על ניגוד עניינים שכן סמכות הדיווח הינה באופיה סמכות טכנית ולא נושאת תוכן מהותי. לכן, רואה החשבון מונה כדין ואינו בניגוד עניינים.	
A company may avoid holding an annual meeting and appoint an auditor for a period not exceeding 3 years	
A shareholder sought to appoint for the company an independent auditor contending that the company's existing auditor is in a conflict of interest because he is authorized to report in several companies of one of the shareholders and also that his appointment was flawed. The Court held that the auditor of the company was duly appointed and is not in a conflict of interest. Israeli Companies Law sets that a company is required to appoint an auditor and convene an annual meeting every year, or at most every 15 months, unless the company's articles of association stipulate that the company is not required to convene an annual meeting other than for the purpose of appointing an auditor and in such a case an auditor may not be appointed for a period of more than 3 years without a reappointment meeting. The auditor is required to be independent of the company and not to engage in any occupation that may create a conflict of interest with his position in the company. Here, the auditor was appointed by the shareholders together upon the establishment of the company and before the dispute arose and the company's articles of association contain clauses clarifying that the appointment is for a period of 3 years. Thus, the appointment was duly made. Additionally, the fact that the auditor was appointed as authorized to report in several other companies of one of the shareholders does not in itself indicate a conflict of interest, because the reporting duty by its nature is a technical one and does not carry material substance. Thus, the auditor was duly appointed and is not in conflict of interest.	
ג. שותף המבטל הסכם שותפות בחוסר תום לב עלול לשלם פיצוי בגין אובדן רווח יזמי	
ת"א 21624-01-22 עמית תקשורת ואחזקות (פתרונות אבטחה מתקדמים) בע"מ נ' דדוק, 06.11.2025, בית משפט השלום בקרית, כב' השופט יובל וסרקהג	
בעל משק ביטל הסכם שותפות עם חברה העוסקת בשיווק והקמת מערכות סולאריות לטובת התקשרות עם חברה מתחרה, בטענה כי היה רשאי לבטל את הסכם השותפות בכל עת. בית המשפט קיבל באופן חלקי את התביעה וחייב את בעל המשק לשלם פיצוי בגין אובדן רווח יזמי מאחר שביטול הסכם השותפות נעשה שלא כדין. בהתאם לפקודת השותפויות אם לא הוסכם על תקופה קצובה לקיום השותפות, יוכל כל שותף לסיימה בכל עת במתן הודעה על כוונתו זו לכל שאר השותפים. עם זאת, אין לשותף זכות לסכל את תחילת פעילותה של השותפות ולהתנער מהתחייבויותיו בחוסר תום לב. כאן, בעל המשק מנע התקנת לוחות סולאריים על גג מבנה שבבעלותו ולמעשה סיכל את תחילת פעילותה של השותפות עוד טרם החלה, רק בשל רצון להתקשר עם חברה אחרת במטרה להשיא את רווחיו. משכך, ביטול הסכם השותפות נעשה בחוסר תום הלב ובעל המשק יפצה את החברה בגין אובדן רווח יזמי.	
A partner who terminates a partnership agreement in bad faith may be obligated to pay compensation for loss of entrepreneurial profit	
A farm owner terminated a partnership agreement with a company engaged in the marketing and construction of solar systems in favor of an engagement with a competing company, contending that he was entitled to terminate the partnership agreement at any time. The Court partially accepted the claim and the farm owner is to pay compensation for the loss of entrepreneurial profit as the termination of the partnership agreement was done unlawfully. Under the Israeli Partnerships Ordinance, if a fixed period for the existence of the partnership has not been agreed, each partner may terminate it at any time by giving notice of its intention to all the other partners. However, the partner has no right to frustrate the commencement of the partnership's activity and to renounce its obligations in bad faith. Here, the owner of the farm prevented the installation of solar panels on the roof of a building he owned and in fact frustrated the partnership's activity even before it began, only because of a desire to contract with another company in order to maximize its profits. Therefore, the termination of the partnership agreement was done in bad faith and the owner of the farm will compensate the company for the loss of entrepreneurial profit.	

ד. נאמן בהקדש ציבורי אינו רשאי לעקוף את מגבלת השכר באמצעות קבלתו מנכס של ההקדש בשרשור	ד.
עא 38817-02-25 יוסף שחור נ' עמותת תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ החיים, 27.10.2025, בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' הנשיא יצחק עמית, כב' השופטת יעל וילנר וכב' השופטת גילה כנפי -שטייניץ	
שני הנאמנים היחידים בהקדש ציבורי יצרו מערכת מסועפת של החזקות (לרבות באמצעות שתי חברות שנרשמו בפנמה) כשבסופה חברה פרטית ממנה קיבלו שכר גבוה. בית המשפט קבע כי מדובר בחלוקה אסורה בשל היותם נאמנים של ההקדש. למעט כאשר מדובר בשכר המשולם בעבור מילוי תפקידיו או באישור בית המשפט, נאמן אינו זכאי לשכר בעד מילוי תפקידיו, זולת אם מילויים היה מעיסוקיו ובנוסף, אסור לנאמן להפיק ריווח או טובת הנאה אחרת מנכסי הנאמנות. בהקדש ציבורי הנאמן רשאי לקבל שכר עד לתקרה של 5% מפירות ההקדש מידי שנה. כאן, מדובר בנאמנים היחידים של ההקדש שאחד מנכסיו היתה חברה פרטית והם משכו ממנה שכר. משכך מדובר בחלוקה אסורה ועליהם להשיב את הסכומים שעלו על 5% מפירות ההקדש.	
A trustee of a public trust may not circumvent the salary limit by receiving it from an asset indirectly held by the trust	
The only two trustees of a public trust created an extensive system of holdings (including through two companies registered in Panama) and ended up with a private company from which they received a high salary. The Court held that this was a prohibited distribution due to beneficiaries serving as trustees of the trust. Except when it comes to remuneration paid for the performance of his duties or with the approval of the Court, a trustee is not entitled to remuneration for the performance of his duties, except if its fulfillment was one of his occupations. Furthermore, the trustee is prohibited from deriving profit or other benefit from the trust assets. In a public trust the trustee is entitled to receives a salary of up to a ceiling of 5% of the trust's annual revenue. Here, the only trustees of the trust, which one of which assets was a private company, received consideration from such company. Therefore, this is a prohibited distribution and the trustees are to return the sums that exceeded 5% of the proceeds of the trust.	
ה. ניסיון קודם רע עלול להביא לפסילת ההצעה במכרז	
עת"מ 68643-08-25 א.ג. התמנון עבודות ניקיון בע"מ נ' מועצה מקומית מעלה עירון, 15.11.2025, בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים, כב' סגנית הנשיא, השופטת תמר נאות פרי	
ועדת מכרזים פסלה הצעה יחידה במכרז למתן שירותי ניקיון בשל ניסיון קודם רע. בית המשפט דחה את העתירה וקבע, כי לא נפל פגם בהחלטת ועדת המכרזים שלא לקבל את ההצעה בשל ניסיון שלילי. התערבות בשיקול הדעת המקצועי של ועדת המכרזים תיעשה רק במקרים חריגים וכל עוד ההחלטה אינה חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות. המכרז עסק בשירות חיוני ומתמשך של ניקיון במוסדות חינוך ובמבני ציבור כשניסיון קודם ואיכות השירות היוו חלק אינהרנטי ומהותי מ"גוף ההצעה". כללי המכרז אף קבעו כי ועדת המכרזים תהיה רשאית לפסול הצעה במקרה בו התברר כי למציע ניסיון קודם רע. הצעת המציעה נפסלה לאחר שימוע ודין מעמיק בנושא נוכח קיומן של תלונות רבות על רמת הניקיון ואי-עמידה מתמשכת בסטנדרטים הנדרשים לביצוע העבודה. משכך, מדובר בהחלטה סבירה המצויה בלב ליבו של שיקול הדעת המקצועי של ועדת המכרזים ואין מקום להתערב בה.	
A negative past record may result in the disqualification of a tender bid	
A tenders committee disqualified a sole bid in a tender for the provision of cleaning services due to the bidder's negative past record. The Court dismissed the petition and held that the tenders committee's decision to reject the bid based on the negative record was free of flaw. Intervention in the professional discretion of the tenders committee shall occur only in exceptional circumstances, provided that the decision does not extremely exceed the range of reasonableness. The tender was for an essential and ongoing service of cleaning in educational institutions and public buildings, where previous experience and quality of service constituted an inherent and essential part of the bid. The tender rules further stipulated that the tenders committee shall be entitled to disqualify a bid if the bidder is found to have a poor past record. The bidder's bid was disqualified following a hearing and in-depth discussion on the matter due to the existence of numerous complaints regarding the standard of cleaning and continuous non-compliance with the required performance standards. Consequently, it is a reasonable decision lying at the very heart of the tenders committee's professional discretion and there is no place for intervention.	
ו. המשטרה נעדרת סמכות לעריכת חיפוש מוסכם בחומר מחשב בהעדר צו שיפוטי	
בג"ץ 8298/22 הסגוריה הציבורית נ' היועצת המשפטית לממשלה, 31.08.2025, בית משפט גבוה לצדק, כב' הנשיא השופט יצחק עמית, המשנה לנשיא השופט נעם סולברג, השופט דוד מינץ	
הסגוריה הציבורית פנתה בבקשה לביטול הנחייה של פרקליט המדינה והוראת שעה של אגף החקירות במשטרה המתבססת עליה והמאפשרת חיפוש בחומר מחשב בהסכמת המחזיק בו וללא צו שיפוטי. בית המשפט העליון קיבל את העתירה וקבע שהמשטרה נעדרת סמכות לעריכת חיפוש מוסכם בחומר מחשב, בהעדר צו שיפוטי. החוק קובע כי חדירה לחומר מחשב וכן הפקת פלט תוך כדי הפעולה, יחשבו כחיפוש וייעשו על-ידי בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות. חיפוש זה יערך רק על-פי צו של שופט המציין במפורש את ההיתר לחדור	

לחומר מחשב או להפיק פלט, והמפרט את מטרות החיפוש ותנאיו, שייקבעו כך שלא תיפגע פרטיותו של אדם מעבר לנדרש. כאן, הנחיית פרקליט המדינה אפשרה ביצוע חיפוש בחומרי מחשב, אף אם לא ניתן צו שיפוטי לחידרה לחומר מחשב, תוך התעלמות מכך שפרטיות אדם במכשירו הדיגיטלי היא אינטרס מוגן חיוני ומרכזי, מה שעשוי להכשיר גם שימוש בסמכות דרקונית ביותר מצד המשטרה, אף ללא הסמכה מפורשת, תוך רצון לזרז את החקירה. לכן, בית המשפט העליון הורה על ביטול הסעיפים בנוהל המתירים חיפוש בחומר מחשב בהתבסס על הסכמת הנחקר כאשר הביטול יכנס לתוקף לאחר תקופת מעבר אשר תאפשר שהות מספקת להסדרת הסוגייה בחקיקה.	
The police lacks authority to conduct a consensual search of computer material in the absence of a judicial warrant	
The Public Defender's Office filed a motion to quash the State Attorney's directive and the temporary order of the Police Investigations Division based on it, which allows a search of computer material with the consent of the person who owns it and without a judicial order. The Supreme Court accepted the petition and found that the police lacks the authority to conduct a consented search of computer material in the absence of a judicial order. Israeli law states that penetration into computer material, as well as the production of output during the operation, is deemed a search and will be carried out by a person in a position qualified to carry out the operations. This search will be conducted pursuant to a judge's order that explicitly states the permission to penetrate the computer material or produce output, and specifies the purposes and conditions of the search, which will be determined so that a person's privacy is not violated beyond what is necessary. Here, the State Attorney's directive allowed a search of computer materials, even if no judicial order was issued to access the computer material, based on the consent of the person being investigated, which may also authorize the use of extremely draconian authority by the police, even without express authorization, in the interest of expediting the investigation. The Supreme Court ordered the cancellation of the sections in the procedure that permit a search of computer material based on the consent of the person being investigated, which will enter into force after a transitional period and which will allow sufficient time for the issue to be regulated in legislation.	
ז. זכאות למע"מ בשיעור אפס אינה נקבעת על פי החלטת נותני השירותים אלא לפי התנאים שבחוק	
עמ(ת"א) 46969-05-22 טופ מרכז מומחים בע"מ ל' מנהל מס ערך מוסף ת"א והמרכז, 06.11.2025, בית בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, כב' השופטת ירדנה סרוסי	
חברה המעניקה שירותי תיירות מרפא חויבה בתשלום מס ערך מוסף בעבור אשפוז ושירותים נלווים במקרים בהם התייר שילם לה ולא לנותני השירות הרפואי ואלו חייבו אותה בתשלום מס ערך מוסף. בית המשפט קבע כי יש לבחון את המקרים לגופם ואין להסתמך על החלטת נותן השירות הרפואי. החוק קובע כי על שירותי אשפוז של תייר בבית חולים רשום ושירותים נוספים אגב אשפוז כאמור, יחול מס ערך מוסף בשיעור אפס אחוז, קרי, שנותן השירות אינו מחוייב במס עסקאות אך רשאי לקזז מס תשומות. כאן, מדובר במקרה בו חלף בדיקת כל העסקאות לגופן בחרה רשות המיסים לחייב את החברה בתשלום מס ערך מוסף בשיעור מלא בכל העסקאות בהן נותן השירות הוציא לחברה חשבונית עם מס ערך מוסף בשיעור מלא. אלא, שהחלטת נותני השירותים אינה מהתנאים המזכים בחיוב במס ערך מוסף בשיעור אפס ועל רשות המיסים היה לבחון את העסקאות לגופן.	
Eligibility for zero VAT is not determined by the decision of the service providers, but by the conditions stipulated in the law	
A company that provides medical tourism services was obligated to pay VAT for hospitalization and related services in cases where the tourist paid it and not to the medical service providers, and they obligated it to pay VAT. The Court held that the cases should be examined on their merits and not on that the decision of the medical service provider. Israeli law stipulates that for the hospitalization services of a tourist in a registered hospital and other services in connection with such hospitalization, a zero percent value-added tax will apply, i.e., the service provider is not subject to transaction tax but is entitled to deduct input tax. Here, instead of reviewing all the transactions on their merits, the Tax Authority chose to obligate the company to pay VAT at the full rate in all transactions in which the service provider issued the company an invoice with VAT at the full rate. However, the decision of the service providers is not one of the conditions that qualify for a zero-rate VAT charge, and the Tax Authority should have examined the transactions on their merits.	
ח. היקף ההגנה על הפרטיות במרחב ציבורי תלויה בנסיבות ובמידת הציפייה של אדם לפרטיות במקום	
עתמ (חי') 24418-07-25 שי סלמן גבאי ל' עיריית חדרה, 26.10.2025, בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, סגנית הנשיא, כב' השופטת תמר נאות פרי	
מועמד בבחירות לוועד עובדים טען לאי סדרים בבחירות ודרש לקבל סרטונים מלאים שהופקו ממצלמות האבטחה הצופות לכניסות לאזור ההצבעה בנוסף לאותם סרטונים שנמסרו לו והיו ערוכים לצורך מניעת זיהוי הנוכחים. בית המשפט קיבל את הבקשה בחלקה והורה על מסירת הסרטונים כאשר פרטים מזהים יטושטשו. הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית מעוגנת בחוק חופש המידע, כאשר נקודת המוצא היא כי מידע ציבורי הוא כזה שיש לציבור זכות לקבלו, ואשר מגשים את חופש הביטוי והזכות לדעת, לשם ביקורת ציבורית על השלטון וחיזוק אמון הציבור. אולם, רשות ציבורית לא תמסור מידע "שגילוייו יהווה פגיעה בפרטיות". הזכות לפרטיות היא הגנה על האוטונומיה של הפרט ועל יכולתו לנהל את חייו ללא חשיפה לא רצויה שכוללת גם צילום במרחב הציבורי. הזכות לפרטיות אינה "נעלמת" כליל במרחב הציבורי, אלא נבחנת באופן יחסי, כאשר קיימים מקומות פרטיים מובהקים, ומרחבים ציבוריים	

פתוחים לחלוטין, בהם הציפייה לפרטיות מוחלשת. יש לבחון את נקודת האיזון בין שתי הזכויות והאינטרס הציבורי והפרטי. כאן, אין חולק בדבר קיומו של אינטרס ציבורי משמעותי בחשיפת מידע לגבי האפשרות שהיו אי סדרים בהליך הבחירות. ואולם, מנגד קיים משקל של ממש לפגיעה הפוטנציאלית בפרטיותם של עשרות (לפחות) אנשים שמצולמים בסרטונים המלאים, ובכללם עובדי העירייה ואזרחים שביקרו במקום במהלך יום הבחירות. נכון שהציפייה לפרטיות במרחב ציבורי מופחתת, אולם חשאיות ההצבעה הינה מעיקרי השיטה הדמוקרטית. לכן, אמנם מקטעי סרטונים נוספים ימסרו למועמד אך יטושטשו בהם פרטים מזהים של הנוכחים במקום, וגם זאת רק בתנאי שהסרטונים לא יפורסמו בשום מדיה ולא יועברו לצד שלישי לצורך שמירת פרטיות המצולמים.

The extent of privacy protection in a public place depends on the circumstances and the degree of a person's expectation of privacy in that place

A candidate in the elections for a workers' committee contended irregularities in the election. He demanded to receive full footage produced by the security cameras watching the entrances to the voting area in addition to those videos that were given to him and were edited to prevent the identification of those present.

The Court granted the motion and held that the footage will be furnished with identifying details blurred. The right to receive information from a public authority is enshrined in the Israeli Freedom of Information Law, with the starting point being that public information is information that the public has the right to receive, and fulfills the freedom of expression and the right to know, for the purpose of public criticism of the government and strengthening public trust. However, a public authority will not provide information "the disclosure of which would constitute a violation of privacy." The right to privacy is a protection of the autonomy of the individual and his ability to manage its life without unwanted exposure, which also includes photography in the public space. The right to privacy does not "disappear" completely in the public sphere, but is examined relatively, when there are clearly private places, and completely open public spaces, where the expectation of privacy is weakened. The point of balance between the two rights and the public and private interest must be examined. Here, there is no dispute about the existence of a significant public interest in disclosing information regarding the possibility that there were irregularities in the election process. However, there is material weight to the potential violation of the privacy of dozens (at least) of people who are filmed in the full footage, including municipal employees and citizens who visited the place throughout the elections day. Indeed, the expectation of privacy in a public space is reduced, but the secrecy of the vote is one of the principles of the democratic system. Therefore, it additional footage segments will be provided to the candidate in which the identifying details of those present at the place will be blurred, provided that footage will not be published in any media and will not be transferred to a third party, in order to preserve the privacy of those filmed.

ט. גם אם צוואה מבטאת את רצונו החופשי של המצב אין זה אומר שהמצווה בהכרח היא כשיר לעורכה

ת"ע 55176-03-22 פלוני נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח', 03.11.2025, בית המשפט לענייני משפחה נוף הגליל-נצרת, כב' השופט איתי כרמי

אישה ערכה צוואה ב-2012 בה חילקה את רכושה בין שלושת ילדיה. ב-2017, לאחר שנקבע שאינה זקוקה לאפוטרופוס חרף היותה סיעודית בת 84, ערכה צוואה בחטף בפני נוטריון שלא ביקש ממנה תעודה רפואית, במסגרתה הורישה יותר רכוש לאחד מבניה אולם הצוואה לא כללה כל הוראה הנוגעת ליתר הרכוש.

בית המשפט קבע, כי על אף שהצוואה נערכה מרצונה החופשי של האישה, היא לא הייתה כשרה לערוך אותה ולכן הצוואה בטלה. צוואה שנעשתה בשעה שהמצווה לא ידע להבחין בטיבה – בטלה. ניתן לקחת בחשבון את מודעות המצווה לכך שהוא עורך צוואה, את ידיעתו על היקף רכושו ויורשיו ואת מודעתו לתוצאות עשיית הצוואה על יורשיו. כשהמצווה מרותק למיטתו או מצוי במצב סיעודי, על הנוטריון לבקש מהמצווה תעודה רפואית, אולם היעדרה לא מוביל לכשעצמו לבטלות הצוואה אם הוכחה גמירת דעת של המצווה. עם זאת, גם אם המצווה הביע רצון חופשי יש לבחון את הבנתו בעת עריכת הצוואה. כאן, אמנם בסמוך לעריכת הצוואה נקבע כי האישה לא זקוקה לאפוטרופוס וכי היא הוכרה כצלולה ואף השתתפה בהליך, ניתן להניח במידה רבה של ביטחון שהיא הייתה כשר לצוות את רכושה על פי רצונה החופשי אשר עולה בבירור מהצוואה של 2017 על אף שלא התבקשה תעודה רפואית. אף על פי כן, לא ברור שהאישה הבינה מה היא מצווה, בין היתר משום שהצוואה נערכה באופן בהול וחסר תוך שהושטו פרטים חשובים בנוגע לרכוש. לפיכך, האישה לא הייתה כשירה לערוך את הצוואה ולכן היא בטלה.

Even if a will expresses the free will of the testator it does not mean that the testator was necessarily qualified to make it

A woman made a will in 2012 in which she distributed her property to her three children. In 2017, after it was determined that she did not need a guardian despite being an 84-year-old and nursed, she made a will in a haste before a notary who did not ask her for a medical certificate, in which she bequeathed more property to one of her sons but did not make any provision regarding the rest of the property.

The Court held that although the will was made of the woman's free will, she was not competent to make it and therefore the will is invalid. A will made when the testator did not know how to distinguish its nature is invalid. The testator's awareness that it was making a will, its knowledge of the extent of its property and heirs, and its awareness of the effect of making the will on its heirs, may be taken into account. When the testator is bedridden or in a nursing home, the notary must demand a medical certificate from the testator, but its lack does not in itself lead to the invalidity of the will when the testator's mental capacity is proven. However, even if the testator expressed free will, its understanding at the time of making of the will shall be reviewed. Here, it was determined near the time the will was drawn that the woman did not need a guardian

and that she is of sane mind and she even participated in the process. Therefore, it may be assumed with a high degree of confidence that she was competent to bequeath her property subject to her free will, which is clearly evident from the 2017 will, even though no medical certificate was sought. Nevertheless, it is not clear that the woman understood what she bequeaths, among other things because the will was drawn up in a hasty and incomplete manner, with important details regarding the property being omitted. Therefore, the woman was not competent to draft the will and the will is therefore invalid.	
זכויות בנחלה של אגודה חקלאית הן זכויות ברשות והן אינן נחשבות חלק מעיזבון	י.
תמש 3858-07-23 ג' ואח' נ' ג' ואח', 30.10.2025, בית המשפט לענייני משפחה בקריית שמונה, כב' השופט רן ארנון	
עם מות האב בקש אחד מבניו להכיר בו ובאשתו כבעלי הזכות במשק האב, מתוקף מינויו כ"בן ממשיך" על ידי האב, מינוי אשר אושר על ידי הסוכנות והאגודה החקלאית, למרות שבצוואת האב חולקה הנחלה בין כל האחים. בית המשפט קבע, כי הבן הינו בעל הזכויות בנחלה כבן ממשיך. "בן ממשיך" בנחלה הוא צאצא של בעל משק חקלאי, כולל בן זוגו, שמחזיק במשק מכוח התחייבות הוריו, במטרה להמשיך את הפעילות החקלאית ולמנוע פיצול נחלות. מעמד זה, המוגדר בתקנות האגודות השיתופיות, דורש אישור של המוסדות המיישבים וחל בעיקר במושבי עובדים. מינוי בן ממשיך חוסה תחת דיני המתנה, כך הזכות שמקבל "הבן הממשיך", הינה התחייבות בלתי חוזרת של הוריו, כי בכפוף לאישור המתנה על ידי המוסדות המיישבים, יקבל "הבן הממשיך", לאחר פטירת שני ההורים, את זכות השימוש בנחלה ובמשק ויהפוך לבר רשות במקומם. זכויותיו של חבר האגודה הן זכויות ברשות שאינן חלק מעיזבון. כאן, מינוי הבן כבן ממשיך והצהרה שניתנה על ידי האב מעולם לא בוטלה על ידי האב וגם אושרה על ידי המוסדות המיישבים וכך לא היו חלק מעיזבון האב. על כן, הבן הינו בעל הזכויות בנחלה והוא זכאי להירשם כבעל הזכויות.	
Rights in the estate of an agricultural association are rights subject to permission and are not considered part of an estate.	
Upon demise of the father, one of his sons requested that he and his wife be recognized as the owners of the father's farm, by virtue of his appointment as "continuing son" by the father, an appointment that was approved by the agency and the agricultural association, even though the father's will divided the estate among all siblings. The Court decided that the son is the owner of the rights in the estate as a continuing son. A "continuing son" in an estate is a descendant of a farm owner, including his spouse, who holds the farm by virtue of his parents' commitment, in order to continue the agricultural activity and prevent the division of estates. This status, defined in the Israeli cooperative association regulations, requires approval by the settling institutions and applies mainly to workers' settlements. The appointment of a continuing son is protected by the Israeli law of gift, so the right that the "continuing son" receives is an irrevocable obligation of his parents, because subject to the approval of the gift by the settling institutions, the "continuing son" will receive, after the death of both parents, the right to use the estate and their farm and will become a licensee in their place. The rights of the member of the association are rights of permission that are not part of his estate. Here, the appointment of the son as a continuing son and the declaration given by the father was never revoked by the father and was also approved by the settling institutions and thus are not part of the father's estate. Therefore, the son is the owner of the rights in the estate and is entitled to be registered as the owner of the rights.	

למי יש בעלות בענן? / עו"ד עדי מרכוס*

המהפכה הדיגיטלית שינתה באופן מהותי את תפיסת הבעלות במוצרים ושירותים. אם בעבר עסקה מסחרית התמקדה במכירת נכס מוחשי או ברישיון תוכנה קבוע, הרי שכיום מודלי Software as a Service (SaaS) מטשטשים את גבולות הקניין והחזוה. במקום מכירה, הלקוח "מנוי" לשימוש בשירות; במקום נכס מוחשי בידיו, הוא מקבל גישה למערכת מרוחקת שממוקמת בשרתי ספק השירות אי שם במיקום בלתי ידוע. שינוי טכנולוגי זה מעלה שאלות משפטיות כבדות, ככל שאלה לא מוסדרות נכון בהסכמי השימוש, כגון מהן זכויותיו של הלקוח כאשר המערכת מכילה את המידע העסקי הקריטי שלו? מי בעצם הבעלים של הנתונים שנוצרים במהלך השימוש? האם ללקוח זכויות בעדכוני המערכת שנעשו במיוחד עבורו או אף בעדכוני המערכת שנוצרו כתוצאה מאימון המערכת על הנתונים שלו? ועוד.

אחד האתגרים המורכבים ביותר בהסכמי SaaS הוא ההבחנה בין הבעלות בתוכנה, לרבות שיפורים ועדכונים שלה, לבין הבעלות במידע המוזן אליה. בעוד שבתי המשפט בישראל קבעו כי תוכנה נותרת קניינו הרוחני של הספק וכי הלקוח מקבל אך ורק רישיון שימוש¹, הרי שסוגיית הבעלות במידע עצמו אינה מובנת מאליה והיא תלויה בניסוח החוזה. כאשר הלקוח מזין לתוך מערכת SaaS מידע עסקי, רגיש או אישי, לרבות נתוני לקוחות, נתוני עובדים או קניין רוחני תפעולי, הוא למעשה מפקיד את אחד מנכסיו העסקיים החשובים ביותר בידיו של ספק השירות בעוד שהבעלות בתוכנה עצמה נותר בידיו של הספק.

הדבר מקבל אף משנה תוקף בשל החובות החוקיות החלות על בעל מאגר מידע והעושה שימוש במידע אישי של אחר. בישראל במסגרת חוק הגנת הפרטיות והתקנות לפיו, קיימות חובות ברורות המוטלות על בעל מאגר מידע ועל מי שמעבד מידע בשמו - כאשר הלקוח המשתמש במערכת SaaS מוגדר בחוק כ"בעל המאגר", וממשיך לשאת באחריות המשפטית למידע, גם אם המידע נשמר פיזית אצל הספק בשרתים מחוץ לשליטתו², באופן דומה לרגולציית ה-GDPR האירופית³. המשמעות המשפטית עבור לקוחות עסקיים היא כי גם אם המידע "נמצא בענן", הדין רואה בלקוח את מי שאחראי לוודא כי המידע מוגן והלקוח עלול למצוא עצמו מפר חובות חוקיות אם אין לו שליטה ממשית שמאפשרת לו למנוע את ההפרה.

מעבר לכך, בהיעדר הגדרה חוזית ברורה של זכויות במידע, חלק מספקי ה-SaaS נוהגים לכלול תנאים המקנים להם רישיון שימוש בנתוני הלקוח לצרכים כגון אימון המערכת, פיתוח מוצרים, ניתוח סטטיסטי או שיפור האלגוריתמים שלהם, כמו גם סעיפים הכוללת זכות להשתמש בתתי קבלנים ולהעביר נתונים ממדינה למדינה. מצב זה עשוי במקרים מסוימים להוות הפרה של חובות הגנת הפרטיות ואבטחת המידע המוטלים על הלקוח, לפגוע בקניין הרוחני של הלקוח ואף לייצר סיכון לחשיפת סודות מסחריים של הלקוח או של אחרים.

לפיכך, הסכם ההתקשרות אינו רק מסמך טכני אלא מסמך משפטי שניסוח נכון שלו באמצעות עורך דין בעל מומחיות הינו הכרחי לשם עמידה בדרישות הדין. מעבר לסוגיית הבעלות בנתונים והחובות החוקיות בנושא הפרטיות ואף בנושאי AI⁴, קיימות סוגיות רבות אחרות שעורך דין בעל ניסיון ומומחיות ידע לטפל בהם, למשל מניעת "זיהום" הקניין הרוחני⁵, טיפול במקרה של נפילת המערכת או אפילו נפילת הספק, חובות דיווח על אירועים חריגים, ועוד. בעידן שבו המידע והקניין הרוחני הם הנכסים החשובים ביותר של העסק, ההגנה עליהם מתחילה במערכת הסכמים שחייבת להיות בנויה נכון.

* עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים BOKS International (www.boks-international.com) ומתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטים אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה 18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת גה בע"מ" (ערץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיוזג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

¹ ת"א 32162-06-17 מיתוג מערכות מבוזרות בע"מ נ' שירותי בנק אוטומטיים בע"מ ואח' (07.03.2023), בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו, כב' השופטת תמר אברהמי - <https://he.afiklaw.com/caselaw/15187>

² ראו: פרטיות ממנה ומה שבתיוון / עו"ד עדי מרכוס, פורסם באפיק משפטי 445 06.08.2025 <https://he.afiklaw.com/articles/a445>

³ ראו: קצת על ההשתלטות העוינת הפרטית של אירופה על העולם העסקי/עו"ד עדי מרכוס, פורסם באפיק משפטי 333 21.04.2021 <https://he.afiklaw.com/articles/a333> וגם Google Spain SL v AEPD and Mario Costeja González (2014) (C-131/12)

⁴ ראו: הזדמנויות AI של ישראל בערים החכמות של אמריקה הלטינית מול היסכונים המשפטיים/עו"ד דוד מלמד, פורסם באפיק משפטי 451 29.10.2025

⁵ ראו: מי זיהם את הקניין הרוחני שלי? או האם אני בכלל הבעלים של האתר שלי?/עו"ד דורון אפיק, פורסם באפיק משפטי 375 30.11.2022 <https://he.afiklaw.com/articles/a375>

Who owns the cloud?/Adi Marcudus, Adv.*

The digital revolution has fundamentally changed the perception of ownership of products and services. If in the past a commercial transaction focused on the sale of a tangible asset or a permanent software license, today Software as a Service (SaaS) models blur the boundaries of ownership and contract. Instead of a sale, the customer "subscribes" to use the service; instead of a tangible asset, it gets access to a remote system located on the service provider's servers somewhere in an unknown location. This technological change raises serious legal questions, to the extent that they are not properly regulated in the use agreements, such as what are the customer's rights when the system contains its critical business information? Who actually owns the data that is created during the use? Does the customer have rights to the system updates that were made especially for it or even to the system updates that were created as a result of the system's training on its data? and more.

One of the most complex challenges in SaaS agreements is distinguishing between ownership of the software, including improvements and updates thereof, and ownership of the information fed into it. While the Courts in Israel have found that software remains the intellectual property of the supplier and that the customer receives only a license to use¹, the issue of ownership of the information itself is not self-evident and depends on the contractual wording. When a customer feeds sensitive or personal information, including customer data, employee data, or operational intellectual property, into a SaaS system, it is effectively entrusting one of its most important business assets to the service provider, while the ownership of the software itself remains in the hands of the provider.

This is even more valid due to the legal obligations that apply to the owner of a database and one who uses personal information of another. In Israel, under the Privacy Protection Law and the regulations thereunder, there are clear obligations imposed on the owner of a database and on the one who processes information on its behalf - where the customer using the SaaS system is defined by law as "database owner", and continues to bear the legal responsibility, even if the information is physically stored by the provider on servers outside of its control², similar to the European GDPR regulation.³ The legal significance for business customers is that even if the information is "in the cloud", the law considers the customer to be responsible for ensuring that the information is protected and the customer may find itself breaking the law if he does not have real control that allows it to prevent the breach.

Moreover, in the absence of a clear contractual definition of data rights, some SaaS providers tend to include terms that grant them a license to use customer data for purposes such as system training, product development, statistical analysis, or improving algorithms, as well as the right to use subcontractors and transfer data between jurisdictions. In some cases, this situation may constitute a breach of the privacy protection and information security obligations imposed on the customer, contaminate the customer IP and even create a risk of exposing trade secrets.

Therefore, the engagement agreement is not only a technical document but also a legal document which correct wording by an expert lawyer is vital in order to meet legal requirements. Beyond the issue of data ownership and legal obligations regarding privacy and even AI,⁴ there are many other issues that an experienced lawyer will be able to handle, such as preventing "contamination" of IP⁵, handling case of a system failure or even the failure of the supplier, obligations to report irregular events, and more. In an era where data and IP are the most valuable assets, protecting such begins with a set of agreements that must be correctly built.

*Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com) and who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com.

¹ See: C.C. 32162-06-17 Mitug Ma'archot Mevuzarot Ltd. v. Automated Bank Services Ltd. et al. (07.03.2023), District Court of Tel Aviv, the hon. Judge Tamar Avrahami - <https://www.afiklaw.com/caselaw/18946>

² See: Privacy, DPO and what's in the Amendment/Adi Marcus, Adv., published in Afik News 445 06.08.2025 - <https://www.afiklaw.com/articles/a445>

³ See: Some thought on Europe's private hostile takeover of the business world/Adi Marcus, Adv., published in Afik News 333 21.04.2021 - <https://www.afiklaw.com/articles/a333> and also Google Spain SL v AEPD and Mario Costeja González (2014) (C-131/12)

⁴ See: Israel's AI Opportunities in Latin America's Smart Cities Versus Legal Risks/David Melamed, Adv., published in Afik Law 451 29.10.2025 - <https://www.afiklaw.com/articles/a451>

⁵ See: Who contaminated my IP, or: Am I the master of my domain?/Doron Afik, Esq., Published in Afik News 375 30.11.2022 - <https://www.afiklaw.com/articles/a375>

¿Quién es el dueño de la nube? / Adi Marcus, Adv.*

La revolución digital ha cambiado fundamentalmente la percepción de la propiedad de productos y servicios. Si en el pasado una transacción comercial se centraba en la venta de un activo tangible o una licencia permanente de software, hoy en día los modelos de Software como Servicio (SaaS) difuminan los límites de propiedad y contrato. En lugar de una venta, el cliente "se suscribe" para usar el servicio; en lugar de un activo tangible, obtiene acceso a un sistema remoto ubicado en los servidores del proveedor en algún lugar desconocido. Este cambio tecnológico plantea serias cuestiones legales, hasta el punto de que no están debidamente reguladas en los acuerdos de uso, como por ejemplo, ¿cuáles son los derechos del cliente cuando el sistema contiene su información empresarial crítica? ¿Quién es realmente el propietario de los datos que se generan durante el uso? ¿Tiene el cliente derechos sobre las actualizaciones del sistema hechas especialmente para él o incluso sobre las actualizaciones del sistema creadas como resultado del entrenamiento del sistema con sus datos? y más.

Uno de los retos más complejos en los acuerdos SaaS es distinguir entre la propiedad del software, incluidas las mejoras y actualizaciones del mismo, y la propiedad de la información que se le introduce. Aunque los tribunales en Israel han concluido que el software sigue siendo propiedad intelectual del proveedor y que el cliente solo recibe una licencia para su uso¹, la cuestión de la propiedad de la información en sí misma no es evidente y depende de la redacción contractual. Cuando un cliente introduce información sensible o personal, incluidos datos de clientes, datos de empleados o propiedad intelectual operativa, a un sistema SaaS, está confiando efectivamente uno de sus activos empresariales más importantes al proveedor de servicios, mientras que la propiedad del software permanece en manos del proveedor.

Esto es aún más cierto debido a las obligaciones legales que se aplican al propietario de una base de datos y a quien utiliza información personal de otro. En Israel, bajo la Ley de Protección de la Privacidad y sus regulaciones, existen obligaciones claras impuestas al propietario de una base de datos y a quien procesa la información en su nombre, cuando el cliente que utiliza el sistema SaaS está definido por ley como "propietario de la base de datos" y continúa asumiendo la responsabilidad legal, incluso si la información está físicamente almacenada por el proveedor en servidores fuera de su control², similar al reglamento europeo del RGPD.³ La importancia legal para los clientes empresariales radica en que, incluso si la información está "en la nube", la ley considera al cliente responsable de garantizar que la información esté protegida y el cliente puede verse infringiendo la ley si no tiene un control real que le permita evitar la brecha.

Además, en ausencia de una definición contractual clara de los derechos sobre los datos, algunos proveedores SaaS tienden a incluir términos que les concedan una licencia para utilizar los datos de los clientes con fines como formación de sistemas, desarrollo de productos, análisis estadístico o mejora de algoritmos, así como el derecho a utilizar subcontratistas y transferir datos entre jurisdicciones. En algunos casos, esta situación puede constituir una violación de las obligaciones de protección de la privacidad y seguridad de la información impuestas al cliente, contaminar la propiedad intelectual del cliente e incluso crear el riesgo de exponer secretos comerciales.

Por lo tanto, el contrato de compromiso no es solo un documento técnico, sino también un documento legal cuya redacción correcta por parte de un abogado experto es vital para cumplir con los requisitos legales. Más allá del tema de la propiedad de los datos y las obligaciones legales relacionadas con la privacidad e incluso la IA⁴, hay muchos otros asuntos que un abogado experimentado podrá gestionar, como prevenir la "contaminación" de la propiedad intelectual⁵, gestionar casos de fallo del sistema o incluso fallo del proveedor, obligaciones para informar de eventos irregulares y más. En una era en la que los datos y la propiedad intelectual son los activos más valiosos, protegerlos comienza con un conjunto de acuerdos que deben construirse correctamente.

*Adi Marcus, Adv. es abogado en la oficina de Afik & Co. (www.afiklaw.com), que forma parte de BOKS International (www.boks-international.com) y que se centra principalmente en el derecho comercial y corporativo, los derechos de autor, el derecho de los medios de comunicación y las transacciones internacionales. El abogado Marcus es licenciado en Derecho, tiene un máster en comunicación por la Universidad de Tel Aviv y un MBA internacional por la Universidad Bar Ilan. Realizó su pasantía en el Ministerio de Justicia bajo la Fiscalía General Adjunta enfocándose en derecho civil y derecho de autor, luego trabajó durante unos 18 meses en la oficina de Shlomo Cohen en el campo de la propiedad intelectual, alrededor de 11 años en el departamento legal de la red de comunicaciones "Noga Network" (Canal 2 de TV), con su último puesto antes de que la empresa se fusionara con el Canal 10, fue jefe de departamento en el departamento legal y luego, antes de unirse a la firma, como asesor legal interno de Kneller Artists Representation, representando en todos los asuntos de asesoramiento legal a artistas y figuras de la cultura, tanto en Israel como a nivel internacional. Nada de lo aquí contenido debe tratarse como un asesoramiento legal y todos los problemas deben revisarse caso por caso. Para más detalles: +972-3-6093609 o al correo electrónico: afiklaw@afiklaw.com.

¹ Ver: C.C. 32162-06-17 Mitug Ma'archot Mevuzarot Ltd. v. Automated Bank Services Ltd. et al. (07.03.2023), En el Tribunal de Distrito de Tel Aviv - Yafo, Su Señoría la Jueza Tamar Avrahami - <https://es.afiklaw.com/caselaw/18949>

² Ver: Privacidad, DPO y lo que hay en la Enmienda/Adi Marcus, Adv., publicado en Afik News 445 06.08.2025 - <https://es.afiklaw.com/articles/a445>

³ Ver: Algunas reflexiones sobre la hostil adquisición privada del mundo empresarial por parte de Europa/Adi Marcus, Adv., publicado en Afik News 333 21.04.2021 - <https://es.afiklaw.com/articles/a333> y también Google Spain SL v AEPD y Mario Costeja González (2014) (C-131/12)

⁴ Ver: Las oportunidades de IA de Israel en las ciudades inteligentes de América Latina frente a los riesgos legales/David Melamed, Adv., publicado en Afik News 451 29.10.2025 - <https://es.afiklaw.com/articles/a451>

⁵ Ver: ¿Quién contaminó mi IP, o: ¿Soy el dueño de mi dominio?/Doron Afik, Esq., publicado en Afik News 375 30.11.2022 - <https://es.afiklaw.com/articles/a375>